Súd:	Okresný súd Trebišov
Spisová značka:	6C/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7921202650
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Simona Mati
ECLI:	ECLI:SK:OSTV:2022:7921202650.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Simona Mati, v právnej veci žalobcu:
P.. U. X., nar. X.X.XXXX, bytom X. A. F. XXX, S., právne zastúpený: JUDr. Tomáš Jánošík, advokát so sídlom Hviezdoslavova 1018, Trebišov, proti žalovanému: T. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XX, S., v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % proti žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 20.7.2021 sa žalobca domáhal, aby súd rozsudkom uložil žalovanému povinnosť I. v denníku F. U. T. uverejniť ospravedlnenie v znení: „Ja, T. Q. sa týmto verejne ospravedlňujem U. X. za nepravdivé tvrdenia, ktoré som uviedol na jeho adresu v článku „F. F., toto má byť náš F.? S. sa búria proti P. človekovi" zo dňa 17.7.2020, II. zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 2.000 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný pôsobiaci ako koordinátor rómskej poriadkovej služby v Meste S. poskytol v rámci svojej funkcie v rozhovore pre reportáž denníka F. U. T. pod názvom „F. F., toto má byť náš F.? S. sa búria proti P. človekovi" zo dňa 17.7.2020, nepravdivé a hlboko dehonestujúce klamstvá s cieľom osočovať osobu žalobcu, ktorý sa v čase uverejnenia článku uchádzal o pozíciu prednostu Okresného úradu v Trebišove. Žalovaný mal v článku, ktorý publikoval citovaný denník, s nepochybným úmyslom poškodiť žalobcu uviesť: „Vyzval som Rómov, nech napíšu svoj názor, zareagovala zhruba stovka našich, ja osobne som v rámci lustrácie napísal, ako chodí na mítingy s kotlebovcami aj o tom, že ako prednosta dával pokyny mestskej polícii, aby odoberala Rómom bicykle i telišky (jednoduché vozíky pozn. redakcie), na ktorých vozili drevo alebo nazbierané železo. Dokonca ženy v osade museli vyložiť vozík a káru im zobrali." Následne mal vo svojom vyjadrení žalobcu obviňovať zo snahy inklinovať k príslušníkom politickej strany S. strana - A. X. skrz akty rasizmu vyjadrením: „Chcel sa pred nimi pochváliť ako zatočil s Rómami, práve pre toto všetko, čo tu povyvádzal ma zaskočilo, že takého človeka navrhlo akurát hnutie E., ktoré malo na svojej kandidátke Rómov. Veď preto im veľa našich ľudí dalo vo voľbách hlas a oni nám tu navrhnú takého kandidáta? Veď je to rasista, za jeho vlády my v S. osade sme boli utláčaní tak, ako nikde inde. Mali sme strach z toho, že sa stane prednostom." Žalobca ďalej poukázal na svoju pracovnú náplň vo funkcii prednostu Okresného úradu Trebišov v rokoch 2011 až 2014, uviedol, že žiadny z uvedených výrokov žalovaného sa nezakladá na pravde, nikdy H. neutláčal a nie je rasista. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný si v júli 2020, kedy poskytol citované vyjadrenia denníku F. U.

T. musel byť vedomý, aké následky môžu mať. N. bol uverejnením článku hlboko zasiahnutý a dané vyjadrenia majú podľa neho za následok hrubé porušenie jeho základných ľudských práv s porušením jeho cti, vážnosti a dôstojnosti v očiach širokej verejnosti so značným negatívnym ohlasom. Žalobca tiež poukázal na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 30 Cdo 1385/2006, nález Ústavného súdu SR sp. zn. 453/03 a nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 823/2011.K žalobe pripojil vytlačenú kópiu článku zverejneného na webovej adrese denníka Plus JEDEN DEŇ.

3. Súd doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a s uznesením s výzvou, aby sa v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyjadril k žalobe. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu a právneho zástupcu žalobcu.

4. Na pojednávaní sa žalovaný prvýkrát vyjadril k žalobe tým spôsobom, že poprel žalobný nárok v celom rozsahu. Súd na návrh žalobcu vykonal výsluch žalobcu a žalovaného.

5. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že v roku 2020, keď kandidoval na pozíciu prednostu Okresného úradu Trebišov a čakal na vymenovanie do funkcie vládou SR, denník F. U. T. uverejnil článok, po ktorého prečítaní bol zhrozený a v šoku. Uviedol, že je dosť známou osobou na poli politickom aj športovom, a hlboko sa ho dotkli predovšetkým tvrdenia napísané v článku, ktoré ho označovali ako rasistu, a že sa spolčuje s kotlebovcami, resp. chodí na ich stretnutia. Uviedol, že rasizmus považuje za otrasnú ideológiu a veľmi ho to ranilo. Následne musel známym a priateľom vysvetľovať, že to nie je pravda a sú to nezmysly. Jeden výtlačok denníka si kúpil a uviedol, že článok je stále uverejnený aj na webovej stránke denníka F. U. T. aktuálne. Žalovaný je podľa žalobcu aktívny na facebookovom účte, kde má cez 2000 sledovateľov, v celej osade S. je verejne známy ako aktivista a má veľký vplyv. Z osôb, ktoré mali žalobcu kontaktovať po zverejnení článku to boli Dr. L. zo N., známa pani O. z W. W. s otázkami, že čo sa deje.. ako aj manželka žalobcu, ktorá je lekárnička a aktívna po celom X., kde aj jej volali kolegyne s otázkou čo to je s tým, čo to bolo, ako je to možné a to vy tam tak robíte?...Je to už viac ako rok a žalobca sa stále stretáva s otázkami od známych osôb, či je pravdou to, čo bolo uverejnené v článku. N. ďalej uviedol, že od pôsobenia vo funkcii prednostu v prvom volebnom období od roku XXXX do roku 2014, ani neskôr, neboli na jeho osobu vznesené žiadne sťažnosti ani negatívne podnety. Žalobca bol po tom, čo si uvedomil rozsah uverejnenia článku v tlačenej aj internetovej podobe - celé Slovensko, traumatizovaný, nemohol spávať, cítil vnútorný nepokoj z toho, že bol takto klamlivo obvinený, pritom je poctivým občanom, nikdy nebol súdne trestaný, zabezpečuje rodinu a pracuje.

6. Z výsluchu žalovaného súdu zistil, že pracuje ako aktivista v Rómskej osade S.. Vo vzťahu k denníku F. U. T. nie je v žiadnom zamestnaneckom pomere. Žalovaný uviedol, že niekedy v lete 2020 ho telefonicky kontaktovala žena, ktorú označil ako „nejaká redaktorka". Nevie, odkiaľ mala jeho telefónne číslo. Oslovila ho, že sa dozvedela, že žalovaný a „jeho občania" nesúhlasia s tým, aby pán X. bol prednostom okresného úradu a robila anketu. Keď sa robí nejaká anketa, tak sa oslovuje viac ľudí.. no žalobca si podľa žalovaného vybral iba jeho z dôvodu, že by inak neuspel. Doplnil, že počas bývalého zastávania funkcie prednostu Okresného úradu Trebišov žalobcom mali Rómovia tak obmedzený pohyb v meste, ako nikdy. Nemohli chodiť do mesta po dávky, s kočíkmi, kárami, boli automaticky otáčaní. Uviedol, že žalobca vtedy, keď voľby do funkcie prednostu vyhral pán C. (kandidát inej politickej strany), čítal po rómsky výsledky volieb (s cieľom naznačiť, že ho volili prevažne Rómovia). Žalobca mal rasistické výroky o H. vtedy, keď ho žalovaný raz navštívil v úrade s právničkou U.. C., kde pri odchode počul, ako žalobca povedal: „Banda jedna cigánska, furt s nimi len problémy.." Žalovaný uviedol, že redaktorke nepovedal, že žalobca chodieval s kotlebovcami na míting, ale „po mítingoch". Nepovedal, že žalobca je rasista, iba „že niekedy mával rasistické výroky". Potvrdil, že redaktorke povedal že žalobca: „mal dávať pokyny mestskej polícii ako prednosta, a že za vlády žalobcu sme boli v trebišovskej osade utláčaní". Ostatné výroky uvedené v žalobe poprel buď v celosti alebo uviedol, že ich nepovedal celkom tak, ako boli uverejnené, bez bližšej špecifikácie. Žalovaný uviedol, že po uverejnení článku sa snažil kontaktovať vydavateľstvo denníka, ale nedopátral sa ani k emailu, ani k menu autora. Hoci bolo meno autora pod článkom uverejnené, mal článok vystrihnutý a bez mena autora. Chcel autora kontaktovať, aby mu vysvetlili, prečo mu nepovedali, že niečo také bude zverejnené a prečo boli jeho výroky pozmenené. Ďalej uviedol, že žalobcu osobne videl, ako dával pokyny mestskej polícii, že poďte, lebo sú tu cigáni pri F.. Potom prišli, niekomu zobrali bicykel, niekomu telišky. Osobne počul žalobcu, ako volal mestskej polícii, že je tam veľa Cigánov vystrájajú tam. Ďalej uviedol, že telišky boli na pokyn žalobcu odoberané iba Rómom a nikdy majoritnej spoločnosti. Nevedel, že článok s tvrdeniami, ktoré poskytol pri telefonickom rozhovore bude zverejnený a ak to redaktorka aj povedala, tak to preposlúchol.

Žalovaný na podporu svojich tvrdení navrhol vyslúchnuť 13 svedkov, ktorých účasť na pojednávaní sám zabezpečí.

7. Súd predbežne právne posúdil vec podľa ustanovení § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa Civilného sporového poriadku. Podľa § 151 ods. 1 CSP určil v konaní za nespornú skutočnosť, že žalovaný nie je zamestnancom denníka F. U. T., že žalovaný komunikoval pred uverejnením predmetného článku denníka F. X T. s osobou v postavení redaktorky, a to telefonickým spôsobom; že žalovaný uviedol tejto fyzickej osobe v telefonickom rozhovore, že žalobca: mal dávať pokyny mestskej polícii ako prednosta, a že za vlády žalobcu v trebišovskej osade sme boli utláčaní. Ako sporné v konaní určil všetky ostatné skutočnosti tvrdené žalobcom, nakoľko ich žalovaný poprel buď v celosti, alebo uviedol, že dané výroky nepovedal v presnom znení tak, ako sú uvedené v dotknutom článku, avšak boli modifikované, ako aj pravdivosť výrokov, ktoré žalovaný uviedol.

8. Podaním doručeným súdu dňa 4.1.2022 žalobca doplnil listinné dôkazy o predloženie originálu výtlačku novín F. U. T. zo dňa 18.7.2020, na ktorého 4 - tej strane s názvom „Vzbura proti premiérovmu človeku" konštatoval, že obsah článku v tlačenej podobe sa nezhoduje s obsahom článku, ktorý je stále dostupný na webovom sídle denníka v elektronickej podobe. Článok s názvom „F. F., toto má byť náš F.? S. sa búria proti P. človekovi" bol uverejnený na webe denníka dňa XX.X.XXXX a v ňom sú podľa žalobcu uverejnené nepravdivé tvrdenia žalovaného o žalobcovi, ktorý je stále dostupný na webovom odkaze: hS.
I. Žalovaný je povinný do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na webovom sídle denníka F. U. T. v sekcii regióny/Q. X. uverejniť ospravedlnenie v znení: „Ja T. Q. sa týmto verejne ospravedlňujem
P.. U. X., že som v článku s názvom „F. F., toto má byť náš F.? S. sa búria proti P. človekovi" zverejnenom dňa 17.07.2020 na internetovej stránke https://K.- chodil na mítingy s kotlebovcami,
- ako prednosta dával pokyny mestskej polícii, aby odoberali Rómom bicykle a telišky, na ktorých vozili drevo, alebo nazbierané železo,
- sa chcel pred kotlebovcami pochváliť, ako zatočil s Rómami,
- je to rasista, za jeho „vlády" my v trebišovskej osade sme boli utláčaní tak, ako nikde inde.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Súd uznesením na pojednávaní zo dňa 17.1.2022 pripustil zmenu žalobného petitu žalobcu s poukazom na § 143 CSP vzhľadom na skutočnosť, že výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom aj pre konanie o zmenenej žalobe.

9. Z výsluchu svedka navrhnutého žalovaným U. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. XX, S., súd zistil, že sa niekedy v roku XXXX dostavil na Dni mesta S., kde sa varil guláš, deti sa vozia na kolotoči, opeká sa mäso... s manželkou a štyrmi deťmi, no keď už vchádzali do parku, kde sa dni konali, tak tam stála mestská polícia spolu so žalobcom, ktorá si ho zavolala a po otázke, kam ide a odpovedi na dni mesta S., ho otočila, že sa má vrátiť a ísť domov. Svedok uviedol, že predtým, ako mu to mestská polícia povedala, niečo povedal polícii žalobca osobne, svedok nadobudol dojem, že to bolo o jeho osobe. Priamy pokyn nepočul. Až potom, keď zašiel za žalobcom a opýtal sa ho, prečo mu bolo prikázané odísť, mu žalobca odpovedal, že keď Vám niečo povie mestská polícia, tak to rešpektujte. Svedok žalobcu popísal ako približne takej výšky, ako je on sám, plešatý, okuliare a má nejaký svoj vek - 50ka. Uviedol, že ak by bol žalobca v pojednávacej miestnosti, vedel by ho určite spoznať. Svedok vypovedal na pojednávaní, na ktorom žalobca osobne nebol prítomný.

10. Z výsluchu svedka navrhnutého žalovaným Y. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, S., súd zistil, že raz išiel s bicyklom na kalamitné drevo, ktoré je síce zakázané, ale bol v hmotnej núdzi a mestská polícia, ktorá mala pri tom volať primátorovi alebo prednostovi X., mu udelila pokutu 30 Eur, s čím súhlasil, no zobrali mu priamo na mieste aj bicykel. Nový, zachovalý bicykel, čo mu dcéra poslala z Nemecka. Následne na T. mesta S. svoj bicykel uvidel a spoznal, keď tam bol vystavený. Bol osobne za primátorom mesta, aby mu vrátili bicykel, no nevrátili mu ho, že vraj šiel do šrotu. Na dňoch mesta S. boli aj chlapi v zelených tričkách, nevidel im bližšie na nápisy, ale bolo ich tam asi 6 alebo 7. Polícia

pri skutku nevolala podľa neho náčelníkovi polície, pretože bol za ním osobne, ale bicykel tam nebol žiadny. Domnieva sa, že volali na mestský úrad. Svedok vypovedal na pojednávaní, na ktorom žalobca osobne nebol prítomný.

11. Z výsluchu svedka navrhnutého žalovaným U. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. XX, S., súd zistil, že niekedy v roku 2014 - 2015 šiel svedok bicyklom s drevom, ktoré si za cenu 20 Eur/jeden „kubík" kúpil v sklade v blízkosti osady, kde sa legálne predáva drevo. Na to ho uvidel osobne žalobca, ktorý následne zavolal technické služby s veľkým autom, ktoré mu zobrali bicykel aj napriek tomu, že im ukázal bloček o kúpe dreva. Svedok sa nebol po tejto udalosti nikde sťažovať, lebo žalobca je podľa neho šéf, uviedol, že Rómovia nemohli ísť nikde. Svedok vypovedal na pojednávaní, na ktorom žalobca osobne nebol prítomný.

12. Z výsluchu svedka navrhnutého žalovaným P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, S., súd zistil, že sa v roku XXXX alebo XXXX vybral na Dni mesta S., kde práve jedol a pil, keď videl, ako žalobca vyraďuje Rómov a bielych pri vstupe na dni mesta. Svedok vstal a išiel sa ho spýtať, prečo ľudí vyhadzuje z parku, veď to je povolené, veď sú to dni mesta, na čo mu žalobca odpovedal: Zober sa aj ty a vypadni tam na osadu. Na čo sa svedok rozhodol odísť, pretože sa bál. A potom tam boli aj osoby v oranžových tričkách s nadpisom S. strana a im žalobca ukazoval H. aj vystavené bicykle a telišky. Svedok vypovedal na pojednávaní, na ktorom žalobca osobne nebol prítomný.

13. Z výsluchu svedka navrhnutého žalovaným O. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. XX, S., súd zistil, že šiel na nákupy so ženou a troma deťmi, kúpiť topánky do školy, a pri juhoslovanskej zmrzline k nemu prišiel žalobca, ktorý tam predtým stál. Opýtal sa ho: Kde idete pane? Svedok odpovedal, že kúpiť deťom topánky a tak.
Žalobca mu na to povedal: Nie, musíte ísť domov (lebo máte kočík). Svedok sa preto otočil a inou cestou cez nemocnicu išiel nakúpiť a následne sa vrátil domov. Po tejto udalosti chodil do mesta už len autom so susedom, pretože sa bál. Svedok ďalej uviedol, že žalobca mu aj chcel zobrať kočík, v ktorom mal položené dieťa (chlapca), ale keď uvidel, že v kočíku je dieťa, tak mu ho nezobral. Svedok vypovedal na pojednávaní, na ktorom žalobca osobne nebol prítomný.

14. Z výsluchu svedka navrhnutého žalovaným T. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/X, S., súd zistil, že svedok bol jeden deň v meste s manželkou a synom, ktorému kúpil gumenú loptu. Syn sa hral s gumenou loptou, keď mu táto spadla pred žalobcom, na čo on zareagoval Čo, spadla mu lopta? A svedok odpovedal: Áno, spadla a čo, toto vám zavadzia? Následne žalobca povedal: Čo, čo, čo, no už choďte špiny, cigáni už choďte dole. Svedok išiel po chodníku a lopta odletela na parkovisko, lebo skákala. Incident videla svedkyňa, ktorú však nepozná, bola to iba okoloidúca. Svedok vypovedal na pojednávaní, na ktorom žalobca osobne nebol prítomný.

15. Z výsluchu svedka navrhnutého žalovaným B. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. XX, S., súd zistil, že svedok raz niesol po práci s nábytkom na vozíku skriňu a iný nábytok, keď ho pri nemocnici zastavila osoba, ktorú pred súdom označil ako „O. - ten, čo prednosta bol.", ktorý zavolal na mestskú políciu alebo technické služby a tí prišli a všetko mu zobrali, aj vozík, aj nábytok, všetko do traktora. Svedok uviedol, že keby videl toho človeka, tak by ho spoznal. Opísal ho ako silnejší, taký lysý, tučnejší a starší. Svedok opakovane uviedol, keby som ho videl, tak by som vedel. Svedok vypovedal na pojednávaní, na ktorom žalobca osobne nebol prítomný.

16. Z výsluchu svedkyne navrhnutej žalovaným Q. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. XX, S., súd zistil, že v bližšie neurčený deň išla s 8-9 mesačnou vnučkou a kočiarom do reštaurácie T., kde vtedy vypomáhal jej manžel. Dávajú tam obedy. Mala ešte tri vedrá a nákup, ktoré vložila do kočiara spolu s obedmi, ktoré prevzala v reštaurácii T.. Pri mestskom úrade vzala dieťa na ruky a na parkovisku ju zastavil pán, ktorého označila ako prednosta. Povedal jej: „ Pani stojte. No poď vykladať bodrel na zem, kočiar berieme a vy berte decko domov." Svedkyňa mu povedala, že to nie bordel, to je nakúpené a to sú obedy. No kočík zobrali a vyhodili na vlečku. Svedkyňa odišla s dieťaťom bez nákupu, kočíka a obedov domov. Na druhý deň (svedkyňa) volala S. U.. Keď televízia prišla, porozprávali všetko, no nakoniec TV odišla a ani to nevysielali. Na tretí deň svedkyni priniesla mestská polícia vedrá a obedy, ktoré už nikto nemohol jesť. Svedkyňa ďalej uviedla, že žalobca, keď telefonoval na mestskú políciu, povedal, že oni si chodia po meste ako po tábore. Svedkyňa však tvrdí, že v kočiari nemala nič vybraté z koša, iba riadne obedy z reštaurácie T. a nákup. Žalobca jej však vtedy na mieste povedal: „No a berte toto

a vypadnite na tábor. Nemohla to však urobiť, keďže mala na rukách dieťa." Svedkyňa vypovedala na pojednávaní, na ktorom žalobca osobne nebol prítomný. Uviedla, že by ho vedela spoznať, keby bol prítomný v miestnosti. Opísala ho ako s plešinkou, mal také čierne auto, a koleso vzadu na aute. Meno presne uviesť nevedela. Uvádzala F... prednosta, či X... s otázkou na súd.

17. Z výsluchu svedka navrhnutého žalovaným Y. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. XXX, S., súd zistil, že v bližšie neurčený deň prechádzal na druhú stranu cesty, keď pán s čiernym autom a kolesom vzadu prišiel k nemu a povedal: "Kde ste sa vybrali mladý pán?" Svedok odpovedal, že do lekárne po tabletky pre dcéru. „Ste si istý spýtal sa žalobca. Svedok odpovedal, že áno. „Cezo mňa neprejdete." Povedal žalobca a začal svedkovi nadávať Cigán, degeš, choď na osadu, že nemá v meste čo hľadať. Svedok odvetil: „vy čo keď som nič nespravil a som slušný občan?" Na to mu žalobca zobral bicykel a začal mu nadávať tiež, že je maličký (svedok bol nižšieho vzrastu), že ho nevidno, keď prechádza cez prechod a zrazí ho auto. Svedok vypovedal na pojednávaní, na ktorom žalobca osobne nebol prítomný. Opísal ho ako vysokého, s čiernym džípom, vzadu čierne koleso, okuliare mal, čierny oblek. Meno však zabudol.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že svedkovia T. F., B. O., Q. O. a Y. O. nevedeli žalobcu označiť menom, iba opisom, súd na nasledujúce pojednávanie znova predvolal žalobcu s uvedením, že jeho účasť je nutná a vyzval žalovaného na opätovné zabezpečenie účasti menovaných svedkov s cieľom umožniť im krátko spoznať prípadne nespoznať osobu žalobcu. Žalovaný však ich prítomnosť na pojednávaní nezabezpečil a na ich ďalšom výsluchu už netrval.

19. Na pojednávaní súdu dňa 28.2.2022 predložil žalobca súdu dôkaz - email zo dňa 01.02.2022 z adresy a@b.c na emailovú adresu a@b.c ktorý súd uznesením pripustil ako dôkaz vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný jeho vierohodnosť a autorstvo nespochybnil. Súd preto autenticitu emailu vzhľadom na § 151 ods. 1 CSP považoval za nespornú. Z emailu súd zistil, že ho napísala T. F., podpísaná autorka článku„F. F., toto má byť náš F.? S. sa búria proti P. človekovi" zo dňa XX.X.XXXX dňa 1.2.2022 právnemu zástupcovi žalobcu. Redaktora uviedla, že tip na reportáž dostala nezávisle od viacerých obyvateľov mesta S. aj s poskytnutím kontaktov priamo na osoby, ktoré sa k danému vyjadria. Medzi kontaktmi bol aj ten na žalobcu. H. uviedla, že S. nepozná a ani tamojších ľudí. Uviedla, že k napísaniu článku nebola nijako politicky motivovaná, nakoľko sa o danú problematiku nijako nezaujíma. Pri zbere informácií do článku oslovila uvedených respondentov v článku, aj samotného žalobcu. Uviedla, že žalobca vôbec nenamietal, že by to, čo vraveli respondenti, nebola pravda. Hovoril len o antikampani, ktorá sa proti nemu vedie. Zvukovú nahrávku už nemá. Do článku uviedla len krátke stanoviská oslovených respondentov, nie celý rozhovor. Respondenti súhlasili so zverejnením svojich mien i fotografií, okrem toho poskytnuté videá a fotografie od zdrojov autorky ich slová potvrdzovali a žalobca sa voči vyjadreniam, o ktorých ho informovala, nijako neohradil. Stále spomínal len antikampaň. Žalobca ju následne sám kontaktoval, ale iba s požiadavkou, aby odstránila z článku jednu z fotografií, na ktorej je budova banky, prenajímaná žalobcom, s popisom ku fotografii: Táto budova v S. patrí U. X., ktorý ju prenajíma. Pred voľbami provokoval domácich a protikandidátov komunistickým heslom proletári všetkých krajín spojte sa! V závere uviedla, že nikdy v žiadnom zo svojich článkov úmyselne neuverejnila nepravdivé, zavádzajúce alebo skresľujúce informácie.

20. Podaním doručeným súdu dňa 28.3.2022 navrhol žalobca doplnenie dokazovania o listinný dôkaz - Všeobecne záväzné nariadenie (ďalej len VZN) č. 130/2013 Mesta S. o verejnom poriadku a čistote a výsluch svedka Ing. P. O., bývalého primátora P. Trebišov.

21. Zo VZN č. XXX/XXXX Mesta S. o verejnom poriadku a čistote súd zistil, že podľa bodu1.1. Toto VZN upravuje práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb pôsobiacich na území mesta Trebišov (ďalej len "mesto") pri dodržiavaní a zabezpečovaní verejného poriadku a udržiavaní čistoty v meste, podľa bodu 1.2. Toto VZN podľa § 48 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o priestupkoch") ustanovuje, porušenie ktorých iných povinností než uvedených v § 47 zákona o priestupkoch je priestupkom proti verejnému poriadku.
Podľa bodu 3.4. Na verejných priestranstvách sa zakazuje a) propagovať zakázané produkty, b) ponúkať a poskytovať sexuálne služby, c) propagovať sexuálne symboly, nahotu, pornografiu a pod., d) prezentovať akýkoľvek slovný alebo grafický prejav, ktorým by sa znižovala ľudská dôstojnosť, e) pohybovať sa s pozmeneným prepravným alebo pozmeneným dopravným prostriedkom, f) nosiť drevorubačské náradie, g) poškodzovať zeleň, dreviny a rastliny najmä výrubmi, lámaním konárov,

ničením kvetinových záhonov, presádzaním alebo odcudzovaním, h) zbierať drevnú hmotu vrátane suchého dreva.
Podľa bodu 8.1. Kontrolu dodržiavania tohto VZN vykonávajú a) mestská polícia, b) poverení zamestnanci mesta. 8.2. Porušenie tohto VZN fyzickou osobou je podľa § 48 zákona o priestupkoch priestupkom proti verejnému poriadku, za ktorý možno uložiť pokutu do 33 €. Na konanie o priestupku sa použije zákon o priestupkoch.
Podľa bodu 8.3. Subjekt poverený kontrolou dodržiavania tohto VZN môže pri objasňovaní priestupku zadržať páchateľovi vecné a materiálové prostriedky používané pri páchaní priestupku vrátane pozmenených prepravných prostriedkov a pozmenených dopravných prostriedkov a v nich prevážaného odpadu alebo palivového dreva a to až do úplného objasnenia priestupku, prípadne až do vysporiadania uloženej sankcie.
22. Z výsluchu svedka navrhnutého žalobcom Ing. P. O. súd zistil, že bol v období od 11.1.2011 do 2.1.2015 primátorom Mesta S. a do jeho riadiacej kompetencie spadali všetky zložky mesta, teda mestský úrad, technické služby, mestská polícia a ostatné zložky. Každá z uvedených zložiek mala svojho nadriadeného, avšak úloha primátora bola koordinovať a riadiť tieto zložky ako najvyššie postavený funkcionár. Uviedol, že v roku 2014 sa v meste konalo spoločensko - kultúrne podujatie s názvom Dni Mesta S., prístupné širokej mase obyvateľstva a keďže išlo o predvolebný rok, už tam aj jednotliví kandidáti resp. politické strany prezentovali svoje názory. Politické strany ani ich predstavitelia alebo členovia na akciu pozývaní neboli, mohli sa jej však zúčastniť z vlastnej vôle, bránené im nebolo. Svedok si nespomína na účasť žiadnej konkrétnej politickej strany alebo jej sympatizantov, okrem strany S. nahlas, ktorej bol v minulosti členom. K VZN č.130/2013 chcel uviesť, že podľa jeho ustanovení bolo zakázané pohybovať sa s pozmeneným prepravným alebo pozmeneným dopravným prostriedkom, ako aj nosiť drevorubačské náradie, teda bicykle alebo vozíky boli odoberané iba ak boli pozmenené. V zmysle VZN, kto sankciu za porušenie predpisu nechcel zaplatiť, bol mu prostriedok zadržaný. Samotný výkon kontroly VZN vykonávala podľa svedka iba mestská polícia. Na Dňoch Mesta S. dal on osobne pokyn, aby tieto zadržané pozmenené dopravné prostriedky boli vystavené preto, lebo bol predvolebný rok a šírili sa fámy, že mesto tieto prostriedky zničilo. Žalobca bol prednostom mestského úradu počas celého funkčného obdobia svedka, t.j. v roku 2011 - 2014. Počas svojej funkcie nezaznamenal žiadnu sťažnosť na prednostu, bol to podľa neho dobrý prednosta. Doplnil, že citované VZN č.130/2013 bolo platné a účinné dlho po roku 2014, pretože svedok bol v rokoch 2015 - 2018 poslancom mestského zastupiteľstva, ktoré protest prokurátora proti VZN zamietlo. Až po ďalších komunálnych voľbách bol tento proces akceptovaný, takže v roku 2014 - 2015 bolo určite platné a účinné.
23. Z výsluchu svedka navrhnutého žalovaným O. F. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, S., súd zistil, že v bližšie neurčený deň v lete roku 2014 šiel po ulici od lekára s chlapcom a manželkou a žalobca, ktorého priamo označil v pojednávacej miestnosti, mu povedal, že nech sa obrátia a idú preč. Čakali, kým ten pán odíde a potom sa vrátili naspať a išli k lekárovi, lebo chlapec teplotoval. Svedok nadobudol dojem, že žalobca si myslí, že idú „po košoch".
24. Z výsluchu svedka navrhnutého žalovaným U. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, S., súd zistil, že v lete v roku 2014 na dňoch Mesta S. stál s chlapcom (synom), ktorý tancoval, žalobca, ktorého priamo označil v pojednávacej miestnosti, k nemu podišiel a opýtal sa: Ešte ako dlho tu budeš? Svedok odpovedal, že keď to skončí. Žalobca mu povedal: Keď skončí pesnička a môžete ísť. Svedok zobral chlapca a odišiel z akcie domov, lebo sa bál.
25. Na zistený skutkový stav aplikoval súd nasledovné právne predpisy:
26. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

27. Podľa § 13 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo.

28. Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. (napr.§ 228 ods. 2 CSP).

29. Predmetom občianskoprávnych vzťahov môžu byť nielen veci, práva, tvorivé výsledky ľudskej činnosti, ale aj určité imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. K týmto imateriálnym hodnotám (stránkam) ľudskej osobnosti (akými sú napr. meno, česť, dôstojnosť, telesná integrita a pod.) alebo na hmotnom substráte zachyteným prejavom osobnosti sa v občianskoprávnych vzťahoch upínajú osobitné práva. Vzhľadom na to, že ide o výsostne osobnostné stránky patriace každej fyzickej osobe, nazývame ich osobnostnými právami (niekedy sa používa aj označenie všeobecné osobnostné práva alebo práva späté s osobnosťou človeka). Špecifickosť osobnostných práv spočíva v ich predmete (objekte), ktorým nie je hmotná vec, ale priamo osobnosť človeka, resp. na hmotnom substráte zachytená stránka osobnosti človeka. Predmetom ochrany je osobnosť fyzickej osoby v jej celistvosti. Čiastkové osobnostné práva sú preto chránené len v rámci celkovej osobnosti. Preto aj výpočet jednotlivých čiastkových osobnostných práv v §11, ktoré vytvárajú jednotné, základné osobnostné práva, je len demonštratívny.

30. Predmetom práva na česť a dôstojnosť tak, ako je to zvýraznené v dikcii zákona (arg. "občianska česť") a ako navyše vyplýva z dôvodovej správy, je česť občana v jeho rozmanitých spoločenských vzťahoch jednak vo vzťahu k spoločnosti a jednak vo vzťahu k ostatným spoluobčanom. Podľa stanoviska súdnej praxe predmetom ochrany občana je aj jeho česť v odborných kruhoch, v ktorých je známy svojou prácou a činnosťou. Právo na meno je právo na významnú stránku osobnosti občana, ktorou je jeho individualizujúce označenie pozostávajúce z priezviska a osobného mena. Predmetom práva na meno treba rozumieť nielen rodné meno, ale aj vlastné meno. Obdobne je chránené aj krycie meno (pseudonym).

31. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený. Neoprávnený zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Občianskoprávna ochrana osobnosti (na rozdiel od administratívnoprávnej a trestnoprávnej ochrany) je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Z toho vyplýva, že na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal. Pokiaľ by však v dôsledku neoprávneného zásahu vznikla škoda, uplatnenie ďalšieho druhu občianskoprávnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti za škodu podľa § 420 a nasl., je viazané na existenciu zavinenia subjektu zásahu.

32. Uverejnenie nepravdivej informácie o fyzickej osobe spravidla zakladá neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, ktorý odôvodňuje požiadavku na poskytnutie primeraného zadosťučinenia. V prípade, ak obsah tvrdenia je pravdivý, nemožno takýto zásah považovať za neoprávnený; vo veciach ochrany osobnosti treba vždy pripustiť možnosť dôkazu pravdy. (uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 3.decembra 2002 sp. zn. 28Cdo 1524/2002).

33. Difamačné tvrdenia treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového vyznenia s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých k tvrdeniu došlo. Občianskoprávnu ochranu osobnosti v zásade nemožno poskytnúť v prípade, ak tvrdenia difamačnej povahy sú pravdivé. Stačí, aby podstatná časť tvrdení bola pravdivá. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo 14.novembra 2007, sp. zn. 30 Cdo 332/20017).

34. Ak osoba, ktorá iniciuje telefonický rozhovor za situácie všeobecného vedomia o tom, že telefonický hovor môže byť technickými prostriedkami nielen napríklad sprístupnený ďalším osobám (v prípade funkcie „hlasité odpočúvanie"), ale aj zaznamenaný, možno vyvodiť, že je súčasne uzrozumená aj s možným vyhotovením zvukového záznamu tohto telefonického rozhovoru a že s touto možnosťou (v prípade, ak neprejaví opak) konkludentne súhlasí. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo 16.novembra 2005, sp. zn. 30 Cdo 52/2005).

35. Proti žalobe na ochranu osobnosti sa nemožno úspešne brániť tým, že žalovaný len šíril informácie, ktoré sám počul. (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 25.septembra 2003, sp. zn. 28 Cdo 1410/2002)

36. Na úspešné uplatnenie páva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené v § 11 OZ, vyvolanie následkov sa nevyžaduje. Ten, kto sa zásahu dopustil, nemôže sa zbaviť zodpovednosti ani dôkazom, že bol v omyle (tzv. dôkaz ospravedlniteľného omylu) (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 24.apríla 2003, sp. zn. 28 Cdo 2194/2002).

37. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žalobca dostatočným spôsobom preukázal neoprávnený zásah žalovaného do jeho práva na ochranu osobnosti v zmysle citovaného ustanovenia § 11 OZ, osobitne do zložky občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj práva na ochranu mena - tou časťou výrokov, ktoré s vedomím ich poskytnutia redaktorke žurnalistického média, telefonicky povedal a bol si vedomý ich možného zverejnenia, a pri ktorých súd vykonaným dokazovaním nezistil ich pravdivosť, resp. pravdivosť v ich podstatnej časti.

38. V prvom rade súd skúmal, či si mohol byť žalovaný pri telefonickom rozhovore vedomý, s kým telefonuje a komu a za akým účelom poskytuje informácie. Žalovaný potvrdil, že niekedy v lete v roku 2014 ho telefonicky kontaktovala osoba (žena) v postavení redaktorky a uviedla, že robí „anketu" názorov na žalobcu. V tomto bode súd konštatuje, že aj bez ďalšieho je zrejmé, že žalovaný sám nespochybnil, že mu volala osoba, s ktorou nie je v žiadnom súkromnom vzťahu, ktorá sa predstavila ako redaktorka denníka a kládla mu otázky. Žalovaný svoje odpovede poskytol, pričom na svoju obranu uviedol, že nevedel, že rozhovor bude uverejnený. Tu súd poukazuje na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo 16.novembra 2005, sp. zn. 30 Cdo 52/2005, v zmysle ktorého postačuje všeobecné vedomie žalovaného o tom, že telefonický hovor môže byť technickými prostriedkami nielen napríklad sprístupnený ďalším osobám (v prípade funkcie „hlasité odpočúvanie"), ale aj zaznamenaný, o to viac, ak ide o rozhovor s osobou pracujúcou v médiách. Uvedené bolo podporené aj vykonaním dôkazu - emailom autorky článku, ktorá potvrdila, že „Do článku uviedla len krátke stanoviská oslovených respondentov, nie celý rozhovor. Respondenti súhlasili so zverejnením svojich mien i fotografií, okrem toho poskytnuté videá a fotografie od zdrojov autorky ich slová potvrdzovali."

39. Súd sa ďalej zameral na skúmanie jednotlivých výrokov, ktoré povedal žalovaný redaktorke denníka F. U. T. v nasledovnom znení:
1/ako chodil (žalobca) po mítingoch s kotlebovcami,
2/ako prednosta dával pokyny mestskej polícii, aby odoberala Rómom bicykle i telišky
3/chcel sa pred nimi pochváliť, ako zatočil s Rómami,
4/ je to rasista
5/za jeho vlády my v trebišovskej osade sme boli utláčaní tak, ako nikde inde.

40. Pravdivosť výroku „dokonca ženy museli vyložiť nákup na chodník a káru im zobrali" súd neskúmal vzhľadom na zmenený žalobný petit.

41. Na základe vykonaného dokazovania súd nezistil pravdivosť výrokov č.1, č.3, č.4, a zistil čiastočnú pravdivosť výrokov č.2 a č.5.
42. Výroky č.1,č.3 a č.4 neboli preukázané ako pravdivé ani výpoveďou svedkov, ani inými dôkaznými prostriedkami. Nebolo preukázané, že by žalobca chodil po mítingoch s kotlebovcami, nakoľko žalovaný neposkytol súdu žiadny dôkaz, z ktorého by uvedená skutočnosť vyplývala. Dni Mesta S. organizované v roku 2014, podľa výpovede svedka Ing. P. O. neboli organizované za účelom mítingov politických strán, ale za účelom kultúrneho vyžitia a prítomní sympatizanti politických strán na ne pozývaní neboli. Žiadny z vypočutých svedkov výslovne nepotvrdil, že na akcii boli prítomné osoby „kotlebovci" a žiadny dôkaz súdu nepreukázal, že išlo o míting strany pod vedením P. O., prípadne, že by takýchto mítingov bolo viac. Nebolo tiež preukázané ako pravdivé, že sa žalobca chcel sa pred nimi (kotlebovcami) pochváliť, ako zatočil s Rómami. Vystavené zabavené bicykle a telišky boli podľa výpovede svedka Ing. P. O. vystavené na jeho pokyn, žalobca teda nemal osobnú ani participačnú účasť na danom opatrení. Jeden zo svedkov uviedol, že žalobca na akcii ukazoval kotlebovcom vystavené bicykle. Z uvedeného však nie je možné vyvodiť, či to boli kotlebovci a čím konkrétne sa mal žalobca chváliť. Výrok č.4 považuje súd za najviac zasahujúci do sféry občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj práva na ochranu mena žalobcu.

43. Pojem „rasizmus" je v súčasnosti používaný na označenie mnohých spoločenských javov. Tento pojem spravidla vyvoláva vo verejnosti veľmi negatívne konotácie. Rasizmus je negatívny postoj voči príslušníkom inej rasy, ktorý môže byť rôznej intenzity (nenávisť, nepriateľstvo). Veľký sociologický slovník (Maříková, Petrusek, Vodáková, s. 908) rasizmus definuje ako „nepriateľský postoj voči príslušníkom inej rasy alebo etnika ľudovo považovaného za rasu, ktorý môže nabrať fanatických podôb a môže prerásť v ideológiu i v systematický teror." Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost (s. 348) definuje rasizmus alternatívne, obsahuje rovnako vymedzenie podľa prvého definičného východiska (časť 3.1.) a zároveň uvádza, že rasizmus môže byť aj „nenávisť k ľuďom určitej rasy". Anthias a Yuval-

Davis (s. 11) uvádzajú, že niektorí autori považujú za rasizmus, keď sú rasové kategórie naplnené negatívnym významom.

44. Niet žiadnych pochybností o tom, že pojem rasizmus je v súčasnosti širokou spoločnosťou vnímaný negatívne a je významovo aj začlenený do skutkovej podstaty trestných činov upravených v Trestnom zákone Zbierky zákonov Slovenskej republiky. Súd preto musel starostlivo vyhodnotiť, či výrok žalovaného, že žalobca je rasista, bol alebo nebol vyrieknutý žalovaným v uvedenej podobe a následne, či tento výrok je pravdivý. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný redaktorke denníka uviedol výrok v podobe, ako bol zverejnený, o čom svedčí dôkaz email redaktorky, kde uviedla: Nikdy v žiadnom zo svojich článkov som úmyselne neuverejnila nepravdivé, zavádzajúce alebo skresľujúce informácie. Ak by aj súd pripustil, že daný výrok bol pozmenený a žalovaný ho vyriekol v podobe, akú priznal pred súdom, t.j. že „žalobca mával niekedy rasistické výroky", sám o sebe aj daný výrok vyvoláva negatívne emócie a je vysoko neprijateľný v spoločnosti. Vyslúchnutí svedkovia pred súdom jednoznačne nepreukázali, že ak ich aj žalobca označil „Špiny", resp. „Cigán", prechováva k ich etniku tak špecifickú nenávisť voči celku, že by ju bolo možné kvalifikovať ako rasizmus. Jediné tvrdenie žalovaného, že mal žalobca vyrieknuť: „Cigánska banda, furt s nimi len problémy..."ktorý sa týkal definovanej skupiny obyvateľstva, preukázaný nebol. Na základe uvedeného súd uzavrel, že výrok č. 4 pravdivý nebol a bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva osoby chránené v § 11 OZ.

45. Súd vzal do úvahy formu publikovania, druh a periodicitu denníka F. U. T., ktorý je v internetovej podobe stále prístupný na webovej stránke uvedenej žalobcom. Z evidencie periodickej tlače Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. EV 2261/08 verejne prístupnej na webovom sídle ministerstva je daná periodicita denníka - denne, typológia - celospoločenský denník so zameraním na širokú verejnosť.
46. Pokiaľ ide o výrok č.2 a č.5, súd vykonaným dokazovaním zistil ich čiastočnú pravdivosť. Bolo preukázané výsluchom svedkov, že žalobca bol osobitne aktívny pri upozorňovaní mestskej polície na dodržiavanie VZN č. 130/2013, ktoré však nebolo jeho rozhodnutím, ale rozhodnutím Mestského zastupiteľstva. Svedok Ing. P. O. nepotvrdil, že by žalobcu osobitne splnomocnil na kontrolu dodržiavania VZN, keď uviedol, že tým poveril iba mestskú políciu. Výrok „dával pokyny" však nemusí v zmysle významovom znamenať, že žalobca bol tvorcom samotného nariadenia. Žalobca ako prednosta dával pokyny mestskej polícii, aby odoberala Rómom pozmenené bicykle i tašky, a to na základe dodržiavania VZN č. 130/2013. Súd preto daný výrok považoval za čiastočne pravdivý. K výroku č. 5 súd uvádza, že výpoveďou svedkov zo strany žalovaného bolo čiastočne preukázané, že vnímajú pôsobenie žalobcu vo funkcii prednostu negatívne práve z toho dôvodu, že bol osobitne aktívny pri dodržiavaní spomínaného nariadenia, ale aj preto, že si neželal ich prítomnosť v meste. Súd poznamenáva, že všetci svedkovia boli predvolávaní do pojednávacej miestnosti po jednom, za ich súčasnej neprítomnosti v pojednávavacej miestnosti, čím bol zachovaný princíp vzájomného neovplyvňovania svedkov. Výpovednú hodnotu pri stotožnení osoby žalobcu u svedkov, ktorí ho nevedeli označiť menom, súd zhodnotil na základe ich rozumovej vyspelosti, ako aj slovného opisu fyzickej osoby žalobcu, prípadne stotožnením v pojednávacej miestnosti. Žalobca uvedené tvrdenia síce konfrontačne poprel, ale žiadnym dôkazom v konaní nevyvrátil.

47. Na základe uvedeného súd vyhodnotil, že žalovaný zverejnením výrokov č.1,č.3 a č.4 spôsobil žalobcovi zásah do osobnostných práv. Následkom daného zásahu súd priznal žalobcovi právo na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla. Jej vznik žalobca súdu preukázal svojou výpoveďou, keď uviedol, že bol z článku traumatizovaný a šokovaný a doposiaľ sa stretáva s otázkami osôb k danej veci. Výšku nemajetkovej ujmy súd určil s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, kde prihliadal na všetky vykonané dôkazy, celkový počet nepravdivých a čiastočne pravdivých výrokov, ako aj formu zadosťučinenia pre žalobcu. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol z nasledovných dôvodov:

48. Výrok I. žalobného petitu súd považuje za nevykonateľný z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného s prihliadnutím na § 228 ods. 1 CSP, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Žalovaný, ktorý nesporne nie je zamestnancom denníka F. U. T., nemá žiadnu právomoc s konečnou platnosťou rozhodnúť o tom, čo uvedený denník zverejní a čo nezverejní. Ak by aj žalovaný v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu prejavil vôľu vykonať výrok I. žaloby a požiadal by osobne alebo písomne denník F. U. T., aby zverejnil jeho ospravedlnenie žalobcovi, denník by mal

legitímne právo požiadavku žalovaného odmietnuť z dôvodu, že nie je pasívne vecne legitimovanou stranou v konaní, a teda právoplatné rozhodnutie súdu ho žiadnym spôsobom nezaväzuje. Z uvedeného dôvodu súd nemal inú možnosť, ako žalobu v danej časti zamietnuť, a to aj v prípade, ak na základe zásahu do osobnostných práv žalobcu sa súdu písomné ospravedlnenie javí ako účinná a potrebná forma primeraného zadosťučinenia pre žalobcu. Súd konštatuje, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je žalovateľný samostatne, t.j. nezávisle na výroku I. žaloby a nedostatok pasívnej vecnej legitimácie v zmysle platnej judikatúry nie je vadou, ktorú by bolo možné v konaní odstrániť, naviac, žalobca bol v konaní právne zastúpený a podaním žaloby prejavil vôľu žalovať iba osobu žalovaného, nie aj samotný denník, čo je jeho dispozičné právo.
49. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
50. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu k celku a vyhodnotil, že žalobca bol v konaní úspešný na 50% z dôvodu zamietnutia výroku I. žaloby. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy súd primerane znížil s poukazom na § 13 ods. 3 OZ, čo však nepremietol do percenta neúspechu žalobcu, nakoľko určenie výšky nemajetkovej ujmy záviselo od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.